

dansk Lovgivning, og som Kvinderne ikke bør lade staa uanfægtede.

Fru Johanne Rambusch paaviser gennem Eksempler fra forrige Rigsdags Lovgivningsværk, hvor urimeligt det er at paastaa, at Kvinder ingen Interesse har af de Love, Rigsdagen forhandler. De allerfleste Love angaar paa en eller anden Maade Kvinder saavel som Mænd; det er et Privilegium, Mændene ikke bør opretholde, eneraadigt at afgøre Kvinders Skæbne.

I en kort og fyndig Artikel giver Frøken Meta Hansen en Statistik over danske Kvinders Erhverv i de sidste Tresinstyve Aar og bemærker, at Kvinder i 37 Aar har haft Ret til at tage alle Universitetsksaminer, men ikke Adgang til de Embeder, som disse giver Mændene Adgang til.

Saa er der et lille Tidsbillede, malet med varme forstaaende Ord af Fru Rambusch; hun kalder det: Taalmodighed — dit Navn er Kvinde. Det er et kønt og sandt lille Indlæg for Kvindens Sag.

Endelig har Fru Clinny Dreyer givet en sagkyndig Fremstilling af Kvindevalgrettens Fremgang, siden Fru Stanton i 1848 dannede den første Kvinde-sags-Organisation; ledsaget af gode Portrætter taler den et sejrrikt Sprog om den retfærdige Sag, der skrider frem trods alle Hindringer.

Tilslidst kommer Almanakens Overraskelse, en munter lille Komædie: »Hvorledes Kvinderne fik Valgret«, skreven af Cecilie Hamilton og Christopher St. John. Dens vittige Dialog og rappe Replikker, som Fru Dreyer paa heldigste Maade har overført fra Engelsk til Dansk, vil friste mange; den lille Komædie vil sikkert i Vintrens Løb gaa over adskillige Scener og med sin muntre Ironi trænge ind ogsaa der, hvor Alvor og Logik kæmpede forgæves.

Man vil af denne Oversigt forhaabentlig have faaet et Indtryk af, hvor udmærket et lille Værk »Landsforbundets Almanak« er, hvor godt den taler vor Sag, hvor righoldig og uundværlig den i Grunden er.

Elise Koppel.

Stortingsvalgene i Norge.

Valgresultaterne foreligger ikke endda. Men at der heller ikke denne gang kommer til at sitte en eneste kvinde i Norges storting, er desværre sikkert. Ikke engang som varamand har kvinder rukkert frem iaar. Norges national-forsamling blir en samling av mænd, som det hittil har været, undtagen i den korte tid Anna Rogstad gav gjesterolle der.

Ialt har 7 kvinder denne gang været nomineret som varamænd (suppleanter). Av disse var 4 stillet av venstre, og 3 av socialdemokraterne. 4 av dem var stillet i Kristiania. Her er høire i stærk majoritet, saa der var ingen utsigt til at faa noen av dem frem. Og i den enkelte kreds, hvor socialdemokraterne raar, hadde man ikke stillet noen kvindelig varamand.

Som bekjendt skilte høire og frisindede venstre i Kristiania lag, da man ikke kunde enes om kandidaterne iaar. Og av de resultater som hittil foreligger sees, at de frisindede i de forskjellige kredse har stemt »vildt« paa egne kandidater, hvoriblandt ogsaa paa Anna Rogstad og professor Kristine Bonnevie.

Høires kvinder, som er i majoritet, hadde uten tvivl kunnet forlangt ialfald én kvinde nomineret, men de har i sin beskedenhet ikke villet gjøre det, og jeg antar partiets mænd har takket til. Retten til at stemme vil nok mændene gi kvinderne, men at faa dem valgt til stortingsmænd bryr de sig — foreløbig ialfald — ikke om. Og kvinderne? Ja, desværre tror jeg nok vi kunde gjøre mere end vi har gjort for at faa kvinder stillet og valgt.

Imidlertid — der er to ting som jeg anser for de væsentlige grunde for at vanskeligheten er saa stor, og det er at norske kvinder endda ikke har almindelig politisk Stemmeret, og at vi har enmandskredsvalg. Den første vanskelighet ser det ut til at vi skal faa ryddet avveien i den kommende stortingsperiode, idet alle politiske partier har sat almindelig stemmeret for kvinder paa sine programmer. Men hvad enmandskredsene angaar, saa vil det vel

ikke la sig gjøre for det første at faa noen forandring her. Et mindre politisk parti, arbejderdemokraterne, som ikke er socialister, men i almindelighet stemmer med venstre, har stillet en post paa sit politiske program som lyder saa: Indførelse av flermandskredse med forholdsvalg. Saa man er begyndt at røre ved bylden.

Hvad kvindernes fremmøte ved valgurnen angaar, saa har jeg indtryk av — ialfald for Kristianas vedkommende — at det var meget godt.

p. t. Kjøbenhavn, 25. oktober 1912.

Fr. Mørck.

Landsforbundets smukke og indholdsrige Almanak for 1913 bør findes i ethvert Medlems Hjem.

En Hilsen fra Ungarn.

LANDSFORBUNDET har modtaget nedenstaaende Lykønskning fra Komitéen for den internationale Kongres i Budapest.

Budapest, 11. Okt. 1912.

Kære Præsident!

Vi erfarer til vor store Glæde, at Eders Konge under Aabningen af den nye Rigsdagssamling udtalte sin Tilslutning til en snarlig Forfatningsforandring, der — som vi ved — vil medføre Valgretten for vore kære danske Søstre.

Vi ønsker at tilkendegive vor dybeste Tilfredshed med denne Kendsgerning. Selv om vi anser det for umuligt, at Eders Valgret vil blive gennemført før Kongressen, er vi overbeviste om, at Visheden om Eders nærforestaaende Sejr vil forhøje den Begejstring, som findes hos vore Medarbejdere og som vækkes ved ethvert Vidnesbyrd om Fremgang for vor Sag.

Idet vi hjerteligt lykønsker Eder til de Udsigter, der har aabnet sig ved Trontalen, vil vi udtale vort Haab om at se en hel Skare danske Kvinder og Mænd ved vor internationale Kvindevalgretskongres.

Med venlig Hilsen.

Eders hengivne

Rosika Schwimmer.

Landsforbundets Sparebøsse bør findes paa ethvert Medlems Bord.
